

Telegraful Român

ORGANUL OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU
ȘI AL EPISCOPIILOR CLUJ ȘI ORADEA

Abonamentul
pentru parohii cl. I Lei 40; cl. II Lei 30; cl. III Lei 25. Particulari Lei 25. Autorități și străinătate Lei 50. De sprijin Lei 75. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența
se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se inapoiază. — Scrisorile nefrancate se retuză.

Prețul inserțiunilor
un cm.² 60 Bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Eroismul Păcii

Cea dintâi condițiune a oricărui progres și însăși temelia culturii și a civilizației este pacea. Tot ce a realizat omenirea, spre a-și asigura un trai omenesc, frumos și fericit, a fost realizat în timp de pace.

Din aceste pricini, pacea nu trebuie concepută ca o simplă pauză între două războaie. Pacea nu-i un act de moleșală, ci un act de tărie, de energie. Pacea, te vrea mai ostaș decât războiul. Ea trebuie concepută activ, ca o luptă, ca un cîmp al muncii și creațiunii. Ea poate trăi numai prin consumarea acestor tendințe adînci ale omenirii în întreprinderi creatoare și desinteresate și prin sustragerea lor dela incitațiile cari produc curente anti-sociale. Pacea reclamă o repunere a bărbăției în locul ei nobil, care nu este acela al violenței, al tiraniei, incompetenței sau iresponsabilității. Trebuie ca valori ca iubirea, stăruința, entuziasmul, etc. să devină expresia adevărată a forței. Nu dangătul sinistru al clopotelor, dînd alarma unei mobilizări generale, trebuie să fie semnul de deșteptare al oamenilor, ci convingerea că trebuie să trăim o viață intensă și în afară de încrucișarea armelor; conștiința că suntem angajați la o bătălie care cuprinde deodată regiuni văzute și nevăzute, conștiința că trebuie să luptăm pentru desăvîrșirea noastră morală și pentru instaurarea unei vieți mai bune. În acest focar se încrucișează toate problemele importante ale omului, de aici izvorește eroismul conștient al păcii.

Ceeace face valoarea unui om, nici averea, nici aspectul lui exterior; ci cultura, viața spirituală, scînteia de eroism care trăește în el. Și oricît ar părea de paradoxal, eroismul se vedește, se poate afirma mai ales în timp de pace. În timp de pace, din porunca lui Dumnezeu, omul încearcă două mari întreprinderi: desăvîrșirea de sine și desăvîrșirea lumii; desăvîrșirea lumii dinlăuntru nostru și dinafară de noi.

„Fericiti cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu” — zice Mintuitorul. Cu alte cuvinte: curățenia interioară, alungarea gîndurilor vulgare, puritatea virtuților, pe care trebuie să le practicăm în viață, este singurul mijloc de a ne desăvîrși — de a vedea pe Dum-

nezeu. Curățește-ți templul tău, pentru ca să fie totul curat în jurul tău. Să-ți purifici templul tău, pentru ca să crezi alte temple de purificare. Căci cum ești în taina sufletului, așa îți croești și lumea din jurul tău. Ceice au curățenia spirituală, au și pacea interioară și calitatea de a răspîndi pacea în jurul lor” Păstrează tu mai întii pacea și atunci vei putea fi făcător de pace” (Toma de Kempis).

— În inima eroului păcii, precum-pănesc două virtuți: iubirea și munca.

Cela ce din iubire și-a făcut dreptar de viață, acela se îmbracă în hainele luminii și ale slobozeniei. Cercările și ispitele nu-l vor clinti niciodată de pe calea adevărului și a păcii. Unde sălășluiește iubirea, acolo se netezesc drumurile pentru o împreunăviețuire pașnică a oamenilor și, pe deasupra tuturor deosebirilor de rasă și religie, se păzește „unirea duhului întru legătura păcii”. Dar acolo sălășluiește și patriotismul, care e forța eroismului popular de fiecare zi.

Munca este a doua virtute cu care se încunună eroul păcii. Nimic în viață nu se face fără muncă. Pămîntul nu se stăpînește și cerul nu se cucerește fără muncă. Deaceea ea a fost socotită în toate timpurile de către oamenii luminați, ca una dintre cele mai alese virtuți care poate călăuzi oameni și popoare la bunăstare și fericire. Deci nu e de mirare că un popor luminat, ca cel sovietic a creat și un titlu de glorie pentru cei ce se evidențiază în muncă: „erou al muncii socialiste”. Astfel orînduirea socialistă care s-a realizat în U. R. S. S. și se construiește în țările de democrație populară, are la temelia sa munca, privită ca o onoare, glorie și eroism.

Iubire, jertfă binefăcătoare, carte, bunăstare, progres, iată ce ne oferă pacea: Nu ajung oare acestea ca să potolească setea după eroism! Să-și zică deci creștinul în taina sufletului său: dă-mi, Doamne, puterea să-mi îndeplinesc punctual datoria în toate zilele și să devin astfel un erou și un sfînt.

În scurta noastră trecere prin viață, nimeni nu trebuie să trăiască în afară de societate. Un individ care nu respiră prin corpul social din care face parte,

(Continuare în pag. 2)

Pentru dezvoltarea creșterii animalelor

Fiecare țaran muncitor știe bine, din propria lui experiență, că vitele sunt un ajutor prețios la facerea muncilor în gospodărie. Dar nu numai atât. Din creșterea vitelor și păsărilor țaranul muncitor obține numeroase produse care-l asigură hrana familiei, iar prin valorificarea animalelor și produselor animale el își scoate cea mai mare parte a veniturilor bănești, cu care-și procură unelte agricole, îmbrăcăminte, încălțăminte și diferite obiecte casnice. Prin valorificarea animalelor, păsărilor și produselor animale, el contribuie totodată la aprovizionarea populației muncitoare dela orașe.

O dovadă puternică a griji statului nostru de incurajare și sprijinire a creșterii animalelor în gospodăriile individuale ale țaranilor muncitori, sunt prevederile legii privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—56.

Una din măsurile importante prevăzute de această lege este ajutorarea gospodăriilor individuale ale țaranilor muncitori prin acordarea de credite pentru procurarea de animale și materiale necesare construirii adăposturilor. Pentru ca țaranii muncitori să poată cumpăra animale și păsări de rasă se va organiza și lărgii vânzarea animalelor și păsărilor provenind din unitățile speciale ale statului. Țaranii muncitori care încheie contracte pentru îngrășarea de porci vor putea cumpăra la prețuri de stat, pe credit, scrofițe de rasă prin unitățile din cadrul Ministerului Industriei Alimentare.

O mare însemnătate pentru îmbunătățirea raselor de animale din gospodăriile țaranilor are prevederea din lege referitoare la folosirea reproducătorilor de rasă, prin care animalele din gospodăriile țaranilor muncitori vor deveni mai productive și cu vremea vor fi îmbunătățite însăși rasele de animale, ceea ce va face ca ele să dea o producție mai mare de carne, lapte lăptos, grăsimi, etc. Deasemeni, gospodăriile individuale ale țaranilor muncitori vor putea schimba animalele necorespunzătoare cu animale bune pentru reproducție. Pentru a ajuta gospodăriile țaranilor muncitori să crească păsări de rasă, legea prevede că ei vor putea cumpăra pui de o zi dela stațiunile de incubație ale statului.

Alte măsuri importante, prin care statul vine în ajutorul țaranilor muncitori, sunt prevederile din lege cu privire la asistența zootehnică și veterinară a animalelor. Zootehnicienii dala regiuni și raioane sunt obligați să îndrume pe țaranii muncitori cum să aplice metodele înaintate de înmulțire, îngrijire, hrănire și îngrășare

a animalelor, iar circumscipțiile, dispensarele și spitalele veterinare trebuie să aplice toate măsurile de prevenire, combatere și lichidare a bolilor infecto-contagioase și parazitare.

Un ajutor puternic prevede legea în ce privește asigurarea pășunatului animalelor din gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori. Țăranii muncitori vor fi ajutați să organizeze pășunatul rațional (pe parcele), să îmbunătățească pășunile și fânețele care dau o producție mică și să refacă pășunile degradate. La refacerea pășunilor și fânețelor și cultivarea furajelor, țăranii muncitori vor primi un puternic ajutor din partea S. M. T.-urilor. Deasemenea se vor lua măsuri ca în fiecare an pînă la 1 Mai să se stabilească suprafețele de poeni și alte terenuri din păduri, care pot fi pășunate de animalele din gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori, bineînțeles fără a dăuna economiei forestiere.

Pentru a veni în ajutorul țăranilor muncitori din regiunile de munte în vederea dezvoltării creșterii animalelor, legea prevede organizarea de cooperative de desfacere pe comune și sate, în aceste regiuni, care să aprovizioneze țărănimia muncitoare cu porumb, făină și alte articole alimentare și industriale, precum și organizarea valorificării în condițiuni avantajoase a produselor animale prin schimbul acestora pe cereale la prețuri comerciale de stat. Deasemenea se prevăd noi avantaje în contractările de îngrășare și livrare de animale către stat și Centrocop.

Legea încurajează unirea de bună voie a țăranilor muncitori în întovărășiri pentru creșterea, înmulțirea, îngrijirea și îngrășarea animalelor. Aceste întovărășiri vor fi sprijinite prin repartizarea de pășuni, acordarea de credite pentru construirea de grajduri și prin valorificarea producției obținute.

Față de puternicul ajutor și avantajele pe care legea le acordă pentru dezvoltarea creșterii animalelor, este în interesul țăranilor muncitori cu gospodării individuale de a crește și îngrășa cât mai multe animale și păsări, pentru a contribui la aprovizionarea populației muncitoare și pentru a-și ridica bunăstarea. Preoțimea noastră este îndrumată să explice credincioșilor dispozițiile și avantajele acestei legi și să-i îndemne să împlinească prevederile ei.

Eroismul Păcii

(Urmare din pag. 1)

este o celulă fără însemnătate. Un individ care nu se identifică cu aspirațiile poporului său, e un factor de dezagregare.

La noi în Republica Populară Română se muncește cu elan. Toate ramurile de activitate ale Statului sunt îndrumate înspre îmbunătățiri de ordin material și cultural. Se fac școli nenumărate, se construiesc spitale, fabrici, uzine, generații noi de învățați, de specialiști, ies din mijlocul masei. Ritmul vieții trebuie să fie iubire, muncă și creațiune. Trebuie învățat fiecare să caute eroismul în opera sa proprie. Căci adevărații eroi sunt cei ce în timpul de pace își pun toată energia în serviciul binelui comun.

Creștinul adevărat, creștinul care practică sfințenia, e un erou al păcii. Eroismul acesta preface profesiunea în apostolat, munca în entuziasm, jertfirea de sine în crez, iubirea de aproapele în poruncă. Și acest eroism binefăcător poate deveni normă de viață numai în vreme de pace. De aceea, datoria noastră e de a apăra pacea, construind-o piatră cu piatră și zi de zi.

Pr. AUG. DEJEU

Note istorico-bibliografice

Activitatea Tipografiei Arhidiecezane în anul 1860

1. *Istoria Bisericii Ortodoxe Răsăritene Universale*, dela întemeierea Ei, pînă în zilele noastre, compusă și acum întâia oară dată la lumină numai ca manuscris de Andreiu Baronu de Șaguna.

Sibiu, Tip. diecezană, 1860, în 8°, T. I. 420 p.; T. II, 316 p. (B. M. 19244).

Fragmente din această carte, o parte din vol. al II-lea, cari tratează Istoria Bisericii ortodoxe din Austria, au fost traduse în limba germană de Zaharia Boiu și I. Popescu și publicate în 1862, la Drotleff (B. M. 5752).

2. *Memorialu*, prin care se lămurește cererea Românilor de Religionea răsăriteană în Austria pentru restaurarea Mitropoliei lor din punctu de vedere a Ss. Canoane. Așternutu c. r. Ministeriu pentru Cultu și Instrucțiune 1851 de Andreiu Barou de Șaguna Episcopu Bisericeii gr. răsăritene în Ardeal.

Sibiu, 1860. În Tip. diecezană în 8°, 23 p. cu cirilice) B. M. 6317).

3. *Denkschrift* wodurch die Bitte der Romanen des orientalischen Glaubens in Oesterreich um Herstellung ihrer Metropole aus dem Gesichtspuncte der Kirchensatzungen beleuchtet wird. Dem k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht 1851 von Andreas Freiherrn von Schaguna, Bischof der gr. orientalischen Kirche in Siebenbürgen. Hermannstadt. Gedruckt in der Diözese — Druckerei, 1860, în 8°, 24 p. (B. M. 5769).

4. *Actele Soboarelor Bisericeii greco-răsăritene din Ardeal d'n anii 1850 și 1860.*

Sibiu, tipărit în Tipografia diecezană, (1860) în 8°, 132 p.

Sinodul din 1859 cuprinde 51 pag., iar cel din 1860, 81 p.

Tiparul, civil.

(B. M. 1682).

5. *I. Puscariu, Der romanische Amtssprache. Ein Compendium der romanischen Sprachlehre, mit einer Sammlung der im amtlichen Verkehre am häufigsten vorkommenden Ausdrücke.*

Hermannstadt, Gedruckt in der Diözese — Druckerei, 1860, în 8°, 48+108 p.

Prefața: Unter-Venezia im Oktober 1860. (B. M. 10443).

A doua ediție, din 1864, a apărut tot în Sibiu, la Filtsch. (Cluj. M. L. R. Nr. Fr. 476).

6. *Tâlcuiala Evangheliilor*, în Duminecile învierii și ale sărbătorilor. Tipărită cu binecuvântarea E. S. D. Andreiu Barou de Șaguna

Sibiu, Tip. episcopescă, 1860, în 8°, „a doua edițiune”, 206 p. (B. M. 1303). Textul edițiilor apărute în tipografia noastră este o retipărire a celui publicat la 1835 în tip. Universității din Buda de către Constantin Diaconovici „directorul școlilor naționale”.

Tâlcuiala lui Diaconovici este o traducere „din cea slavono-serbească a tâlcuialii Mitropolitului Stefan al Carlovățului și publicată la Buda în 1823. (B. M. 1393).

Pentru celelalte date cu privire la această carte, vezi Telegraful Român 1950 Nr. 29—31, p. 3, și 1951 Nr. 3—4, p. 3—4.

În „precuvântare” ni se spune că tâlcuiala Evangheliilor s'a făcut în primul rând pentru credincioși și clerici, ca să-și însușească cât de timpuriu și mai bine învățăturile Sf. Scripturii. Materialul didactic este astfel organizat ca acest scop să fie atins.

„Deci învățătorul tâlcuind Evanghelia învățăcelor săi, datoriu este să le cetească mai înainte Evanghelia toată... din însăși Evangheliile. Mai departe să le poruncească a citi ei acelea din tâlcuiala cea scurtă a Evangheliilor. Pe lângă

aceasta e datoriu să tâlcuiască un cuvânt și altul, care se află în Evangheliile închipuindu-le înțelesul lor prin cuvintele cele mai cunoscute. Pe lângă tâlcuire totdeauna să arate fiește carea luarea de seamă la ce înțeles merge, iară pe lângă învățătura cea creștinească și pe lângă învățătura morală, ce, și de unde este scos; cum și pe lângă care întâmplări; ce fel de reguli îndreptătoare se cer a le întrebuița pentru a îndeplini facerea de bine ceale creștinești”.

7. *Psaltirea bogată...* tipărită sub supravegherea și cu binecuvântarea P. Sf. Sale Domnului Andreiu Șaguna... Sibiu, în Tipografia diecezană, la anul Domnului 1860, 32+24, 112 foi, cu text cirilic.

Foia de titlu, pe primele 2 pag. în negru și roșu, e urmată de „Tipicul Sf. Părinți pentru citirea Psalmilor”, în negru-roșu, pe 3 pagini.

Pe pag. 6 și 7 „Înainte cuvântare”, iar pe 8 și 9 „Rânduială. Cum se cade a se citi Psaltirea de osebi”, (urmată la pag. 10 de clișeu Sf. Proroc David) în negru și roșu. Restul textului e redat numai în tipar negru. Fiecare pagină în chenar de linii drepte.

Numerotarea, în cirilică, începe cu textul catismei întâia și poartă greșit pag. 2; continuă pe 89 foi (178 p.) cele 9 catisme. Dela foia 90—101 „priveale și mărimuri”, Dela 102—106, Căstutul paraclis al doilea; 107—111, pascalia. La 112, Cuvântarea pentru Psalmi a sf. Efrem Sirul.

Textul, cu mici modificări de limbă, e reprodus — afară de foia de titlu și lista domnitorilor Moldovei, dela sfârșit, — după ediția tipărită cu osteneala Ieromonahilor Isaia Tipografu și Ghenadie Cămărașu la Neamțu în 1843, mitropolit binecuvântător fiind Veniamin Costache.

Informațiile tipiconale sunt cu caractere mijlocii, iar textul psalmilor, în terța mascat. (B. M. 11824).

8. *Triodion*, Care cuprinde toată Cuvîncioasa slujbă din Sfântul și Marele Post... tipărit... supt privegherea și cu binecuvântarea Prea Sf. Sale D. Andreiu Barou de Șaguna.

Sibiu, În Tip. Diecezană, 1860. 36×23, 374 foi.

Prefața lui Șaguna, din 10 Ianuarie 1860.

Între 1731, dată la care apare la Râmnic prima traducere completă a Triodului după textul slavon, și 1860, ediția sibiană, Bibliografia românească înregistrează XIV ediții.

Dintre acestea Șaguna a cunoscut zece ediții, numărând ediția sibiană ca a 11-a.

Traducerea românească după textul slavon a dăinuit în prima formă cincizeci de ani, în 5 ediții până la 1782, când Filaret Episc. Râmnicului îndreaptă acest text după cel grecesc și-l publică în ediția cunoscută dela Râmnic.

O altă îndreptare i se mai face în ediția din 1798 dela București, de către Arhim. Grigorie Râmleanu.

În 1816 apare la Buda traducerea, după originalul grecesc, făcută de Episcopul Iosif al Argeșului.

Textul acesta va fi apoi reprodus în toate edițiile viitoare ale Triodului

Tipărind Triodul, Șaguna își ia ca model ediția din 1853 dela Neamțu, tipărită de Arhim. Domitian. Această ediție reproduce în general textul tradus din grecește de Iosif al Argeșului, publicat la Buda în 1816. Față de ediția lui Iosif al Argeșului, cea dela Neamțu este ceva mai bogată. Domitian adaugă Plângerea Maicii Domnului și textul lui Simeon Metafrast care se cântă în Vinerea Mare la Pavcerniță.

(B. M. 4665).

Pr. I. Beju

Adunarea eparhială

Conform convocării din trei februarie a. c. a avut loc la Sibiu în ziua de 7 martie a. c. sesiunea anuală a adunării eparhiale din Arhiepiscopia noastră. După săvârșirea Sf. Liturghii de către P. C. Vicar I. Belașcu, N. Belea și consilier I. Vlad, diacon fiind C. Voicu, și după doxologia de deschidere care s-a săvârșit în capela Institutului Teologic, I. P. S. Mitropolit Nicolae a ocupat scaunul prezidial și a deschis ședința adunării eparhiale printr-o cuvintare substanțială, în care a trecut în revistă liniile generale de orientare a activității bisericești în cursul anului 1953. I. P. S. Sa relevă în primul rând că „Biserica noastră și-a continuat nestingherită și cu elan programul ei de activitate”. Activitatea religioasă morală a bisericii a stat pe primul plan și a adus roade îmbelșugate. „Activitatea preoțimeii și evlavie credincioșilor s-a concentrat în jurul Sf. Altar, sorbind din sfintele slujbe, din cuvintul lui Dumnezeu, din rugăciune, din cîntarea bisericească și din predici noi puteri de înălțare spirituală, de intensificare a trăirii religioase și de progres pe calea virtuților creștinești. Altarul este centrul din care iradiază lumina lui Hristos Mîntuitorul peste viața credincioșilor, luminează cărările, le întărește sufletele, le înoște inimile. Intensificarea evlaviei bisericești este dovada legăturii sufletești adînci dintre biserica noastră și poporul dreptcredincios, legătură neconținut verificată dealungul veacurilor”. Biserica n-a neglijat însă nici partea materială „necesară pentru susținerea activității spirituale”, așa încît toate instituțiile ei au putut funcționa în bune condițiuni.

În ce privește relațiile Bisericii noastre cu statul, spune I. P. S. Sa, ele sunt normale. Fără să-și renege misiunea ei dumnezeiască, Biserica a ținut să fie folositoare și în străduințele poporului pentru o viață mai bună, pentru pace. Mîntuitorul ne-a trimis în lume ca să propovăduim pacea și buna înțelegere între oameni și popoare. El ne-a trimis ca să propovăduim dreptatea și munca pașnică și creatoare. În spiritul acesta al iubirii, al muncii și al păcii, Biserica noastră a sprijinit lucrarea pentru întărirea patriei și pentru propășirea poporului nostru. Iar meritele ei și în această privință au fost recunoscute după cuviință. Toate acestea arată că alvia în care se scurge desfășurarea vieții obștești la noi își are cursul e normal și că Biserica este și astăzi alături de popor și de năzuințele lui.

După aceia I. P. S. Sa a evidențiat activitatea preoțimeii, care a înțeles să-și perfecționeze metodele de pastorație și să interpreteze în lumina Evangheliei imperativele sociale de azi, și a arătat că: „Unitatea de cuget și acțiune, în duh și faptă a preoțimeii noastre s-a întărit. În marea lucrare soirituală și socială a Bisericii noastre s-a încadrat și preoțimea revenită, colaborînd cu dragoste și frățeste cu preoțimea veche ortodoxă. De aceia împlinirea a cinci ani dela epocalul act al reintregirii bisericești a fost cu adevărat sărbătoarea întregului cler și popor drept credincios Mulțumind preoțimii pentru felul în care și-a împlinit misiunea, fac totodată apel la ea ca să se adincească cît mai mult în duhul bisericii, să ție strînsă legătura cu credincioșii, iar preoților reveniți le doresc ca integrarea lor în duhul, în doctrina și disciplina bisericii mame să fie din cea mai deplină. Căci viața Bisericii este inepuizabilă. De aceia se cuvîne ca neconținut să ne asimilăm ei”. I. P. S. Sa scoate în lumină credincioșia membrilor bisericii față de tradițiile ei religioase datorită căreia ei urmează glasul păstorilor lor, întăresc neconținut unitatea bisericească și contribuie la realizarea năzuințelor de mai bine, de pace și bună voie.

În încheiere I. P. S. Sa a spus următoarele: „Putem privi dar cu bucurie peste secerișul bo-

gat al acestui an de activitate bisericească. Credincioși țintelor superioare ale bisericii și tradițiilor ei ortodoxe și de lucrare socială, pășim înainte cu nădejdi sporite. Noi privim cu încredere viitorul, pentru că ne știm sub ocrotirea lui Dumnezeu și pentru că suntem alături de popor”.

Adunarea eparhială aprobă apoi textul telegramelor adresate Domnului Dr. Petre Groza, Președintele Prezidiului Marei Adunări Naționale a R. P. R., I. P. S. Patriarh Iustinian și dlui Petre Constantinescu-Iași, Ministrul Cultelor. După alegerea biroului, a comisiunilor și după prezentarea și repartizarea rapoartelor Consiliului Arhiepiscopesc, ședința se suspendă pentru a da timp comisiunilor să studieze rapoartele. În ședința următoare comisia organizatorie prezintă prin părintele consilier D. Ciuchendea referatul asupra raportului secțiunilor unite, care cuprinde o dare de seamă asupra realizărilor mai importante din cursul anului 1953. Astfel sunt amintite: sărbătorirea a cinci ani dela reintregirea Bisericească, decorarea I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae pentru activitate patriotică și în lupta pentru pace, vizitațiile canonice, activitatea instituțiilor din centrul arhiepiscopesc și activitatea clerului, pelerinajele dela Sf. Mănăstire Sîmbăta de sus ș. a. Comisia propune și adunarea eparhială aprobă: să se aducă respectuoase mulțumiri Sfîntului Sinod al Bisericii noastre, I. P. S. Patriarh Iustinian, Guvernului Țării, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, P. S. Valerian al Orădiei: să se ia act cu deosebită satisfacție de contribuția Bisericii la lupta pentru pace; să se ia act cu multumire de activitatea pastorală a preoțimeii și de rezultatele duhovnicești ale pelerinajelor etc.

Raportorul comisiei bisericești, P. C. Prot. I. Comșa, prezintă raportul secției Bisericești, care cuprinde următoarele capitole: viața bisericească a credincioșilor, colaborarea lor și a preoților la lucrările de folos obștești și la lupta pentru pace, salarizarea preoțimeii, date statistice ș. a. La propunerea raportorului adunarea eparhială aprobă să se aducă mulțumiri I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, Onoratului Minister al Cultelor și P. C. Consilieri arhiepiscopesci.

P. C. Prot. A. Brumboi, raportorul comisiei culturale prezintă raportul secției culturale, în care se reflectă: activitatea predicatorială și misionară a preoțimeii, presa bisericească și tipăriturile bisericești, conferințele protopopești și cursurile de îndrumare misionară. Adunarea aprobă următoarele propuneri: să se ia act cu multumire de activitatea predicatorială, misionară și catihetică a preoțimeii, care învață pe credincioși învățătura dogmatică, liturgică și morală după cartea de învățătură ortodoxă: să se evidențieze opera de educație și zidire creștină realizată prin cele două toi bisericești dela Sibiu și prin Indrumătorul Bisericesc și calendarele de perete redactate de Arhiepiscopie, și în special prin scrisorile pastorale ale I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae; să se aducă mulțumiri celor ce au contribuit la buna reușită a conferințelor protopopești; să se găsească modalitățile de continuare a cursurilor de îndrumare misionară, care din lipsă de spațiu n-au putut fi continuate și în anul acesta etc.

P. C. I. Grovu, raportorul comisiei financiare prezintă raportul secției economice, în care se face o dare de seamă asupra bugetului Arhiepiscopiei și a diferitelor ei întreprinderi și fonduri. Se constată că la un buget de peste trei milioane lei, aproape un milion nouă sute de mii provine din partea Ministerului Cultelor. Bugetul a fost realizat cu un sold de aproape patru sute cincizeci de mii. La propunerea comisiei Adunarea eparhială aprobă bugetul prezentat și exprimă mulțumiri I. P. S. Mitropolit Nicolae și Onoratului Minister al Cultelor.

Urmează prezentarea citorva rapoarte speciale: raportul Institutului Teologic Universitar, raportul referitor la cercurile electorale pentru alegerea membrilor Adunării Eparhiale, raportul privitor la clasificarea parohiilor din protopopiatul Sărmaș, raportul asupra planului financiar al Arhiepiscopiei, al Institutului Teologic, al Schitului Păltiniș și al Casei de ajutor reciproc. Adunarea aprobă toate aceste rapoarte. În ce privește Institutul Teologic din Sibiu I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae arată jertfele pe care le-a făcut Arhiepiscopia pentru pregătirea profesorilor și pentru a oferi studenților condițiile cele mai prielnice de studiu și de formare duhovnicească.

Adunarea eparhială ia act cu satisfacție că problema încadrării membrilor corpului didactic dela Institutele Teologice în prevederile Deciziei H. C. M. nr. 1894/1952 se află pe cale de a fi rezolvată favorabil.

Incheindu-se prezentarea rapoartelor și discuțiile în legătură cu ele, I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae mulțumește membrilor adunării pentru concursul dat și le recomandă să ducă credincioșilor încredințarea că în centrul Arhiepiscopesc se lucrează cu rivnă pentru binele Bisericii și propășirea patriei.

Luînd cuvîntul în numele Adunării eparhiale, deputatul eparhial Dr. Iacob Ciuceanu mulțumește I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae pentru munca depusă în ogorul Bisericii noastre și arată că Biserica ortodoxă din Ardeal, astăzi reintregită, este alături de popor în lupta pentru pace și pentru o viață mai bună. Urează înaltului Ierarh ani mulți de spornică păstorire spre binele Bisericii și al credincioșilor.

Sesiunea Adunării Eparhiale din acest an a fost prilej de trecere în revistă a bogatei activități a Bisericii noastre, atît în domeniul strict bisericesc cît și în domeniul social și în lupta pentru pace. Această activitate este un îndemn pentru cler și credincioși să continue și să intensifice trăirea pe linia tradiției ortodoxe și lupta alături de poporul muncitor pentru întărirea patriei și pentru apărarea păcii.

T. R. N. M.

Indrumător Omiletic

I. Evanghelia dela Ioan I, 1—17

Se poate vorbi despre: harul împăcării (v. 17).

1. Jertfa Mîntuitorului este jertfa prin care Mîntuitorul ne-a împăcat cu Dumnezeu: este jertfa împăcării dintre noi și Dumnezeu.

2. Învierea Domnului este dovada că jertfa a fost primită și împăcarea realizată. De acum harul împăcării se va revărsa în sufletele credincioșilor.

3. Dar harul împăcării ni se dă dela Dumnezeu, nu numai ca să fim fii ai Tatălui, ci ca să ne împăcăm unii cu alții. De aceia cîntăm: „Să iertăm toate pentru înviere...”

4. Se cade dar ca să trăim unul cu altul întru dragoste și în pace să ne împlinim munca noastră.

II. Evanghelia dela Ioan, 20, 19—31

Se poate vorbi despre: pace — v. 19, 21, 26.

1. Iisus după Înviere salută pe ucenici cu cuvintele: Pace vouă!

2. Prin aceasta El arată că pacea este condiția primă a acțiunii creatoare.

3. Numai cu sufletele pline de pace ucenicii pot porni la lucrarea mîntuirii, care cere deasemenea vremi de pace.

4. Dar pacea e și condiția oricărui progres.

5. De aceia se cere să sprijinim lupta pentru pace: pentru pacea cea duhovnicească și pentru pacea dintre popoare. Să fim alături de prietenii păcii.

Gavril Muzicescu

— 50 ani dela moartea sa —

La 28 Decembrie 1953 s'au implinit 50 de ani dela moartea lui Gavril Muzicescu. Pentru cinstirea memoriei acestui vrednic înaintaş al muzicii noastre, din inițiativa Ministerului Culturii și a Uniunii Compozitorilor din R. P. R., au avut loc în București și în alte orașe mai mari, adunări festive, conferințe, despre compozițiile lui Gavril Muzicescu.

Alții, l-au cinstit prin scris scoțind în evidență diferite laturi ale activității marelui compozitor.

Noi, ținind seama de caracterul bisericesc al „Foi” în care scriem și cunoscând că G. Muzicescu a fost și un adinc cunoscător al muzicii bisericești cum și un fecund compozitor, ținem să-i facem din acest punct de vedere o prezentare menită să cinstească memoria „acelui” ale cărui bucăți religioase răsună și azi în bisericile noastre.

G. Muzicescu s-a născut la Ismail în 1847 din familie de țărani, manifestând din primii ani ai copilăriei un talent muzical deosebit, având și o voce limpede și frumoasă. La 13 ani urmează seminarul din Huși, 4 ani. Apoi merge la Iași pentru a urma conservatorul (teorie-solfegiu, armonie și canto). Aici își ia și licența în Drept. Se întoarce la Ismail profesor la Seminarul Melchisedec episcopul, unde e remarcat de învățașul episcop și de consulul rus P. Romanenco și trimis ca bursier la Conservatorul din Petersburg unde urmează din 1870 pînă în 1872, obținînd diploma de absolvire. Aici își însușește temeinic cunoștințele muzicale. Dar atmosfera creată aici de marele clasic rus Glinka, cum și puternicul curent al celor 5 mari clasici, Balakirev, Borodin, Mussorgski, Rimski-Korsakov și Cezar Cui) au determinat viața și pregătirea lui muzicală să ia o nouă formă. El moștenește dela ei dragostea și admirația față de muzica populară, pe care aceștia au cules-o, au cultivat-o și au armonizat-o.

Intors în țară încărcat de cunoștințe noi, el caută să le pună în practică. În 1872 îl găsim profesor de armonie la Conservatorul din Iași, iar în 1876 la conducerea corului Mitropoliei, pe care îl organizează după vederile sale. Cu acest cor — deși bisericesc, punînd în repertoriu și bucățile populare armonizate de el își începe prodigioasa activitate. El arată lumii frumusețea și bogăția cîntecului popular pe care îl scoate la iveală, îl armonizează și îl redă publicului într-o nouă formă, într-o lumină nouă. În el, cîntecul popular își găsește sprijinitorul priceput. Scriitorii noștri muzicieni se întrec a-i arăta activitatea pe acest teren, așa după cum și nouă la mulți ne sunt cunoscute melodii armonizate de el. Corul lui armonios și puternic a cutreerat țara cu programe compuse din bucăți populare și religioase, trezind astfel pe lângă puterea exemplului, numeroase inițiative concretizate în făurirea de noi coruri peste tot cuprinsul țării.

Dar, Gavril Muzicescu a rămas neîntrecut aproape pînă azi și în domeniul muzicii religioase. Sigur influența puternicelor coruri rusești se va fi arătat și aici. Exemplele lui Bortnianschi, Lamakin și alții vor fi fost edificatoare pentru el.

El este compozitorul de muzică bisericească ortodoxă care se bucură de cea mai largă întrebuintare. Compozițiile lui bisericești fac parte dacă nu în întregime, cel puțin în parte, din toate repertoriile corurilor bisericești.

Ceeace a făcut ca el să fie preferat, este de sigur afinitatea pe care a avut-o cu cîntecul și melodia bisericească pe care a cultivat-o.

Deaceea de numele lui se leagă acțiuni mari în privința muzicii bisericești ca aceea a transpunerii melodiilor vechi psaltice, pe note liniare. A fost la vremea potrivită, destul de cunoscută

această inițiativă. A fost o lucrare mare și grea. Și trebuie recunoscut că, cu toată silința depusă de diferiți reformatori ai scrierii psaltice, de a face ca această notație să fie ușor înțeleasă și accesibilă credincioșilor, nu s-a reușit. Ea a rămas înainte de inițiativa I. P. S. Patriarh Justinian, accesibilă numai specialiștilor.

Inițiativa de transcriere a luat-o cunoscutul episcop Melchisedec al Romanului, care a subvenționat o comisie formată din: G. Muzicescu, Gh. Dima-Iași și Grigorie Gheorghiu, pentru a lucra. Deși au dat la iveală lucrări mari și complete, reușita n-a fost integrală. Ea a rămas ca imbold pentru urmași.

Opera componistică religioasă a lui G. Muzicescu este vastă și vădit pătrunsă de spiritul creștin ortodox.

A compus: antifoane, tropare, ectenii, 3 heruvici (1 în Re major, 2 în Do major); 3 răs-punsuri mari „Mila păcii” (în Fa major, în Do major și Sol major-Mi bemol major); 2 „pre Tine Te laudăm” (în Sol minor și Fa major); 16 axioane pentru toate sărbătorile împăratești de peste an. 3 Concerte-chinonice: „Cine se va sui în muntele Domnului” în 3 părți; „Inoiește-te noue Ierusalime” în 3 părți și „Rugăciunea către Prea Sf. Născătoare”.

Apoi o altă serie de răspunsuri, heruvici, axioane și 4 mari Concerte pentru cor mixt toate cuprinse în 2 Liturghii, tipărite una în 1870 și alta în 1900. Cea din 1900 s-a retipărit în 1927, ediție după care se cîntă la Catedrala din Sibiu.

Mai are o Liturghie pentru 4 voci bărbătești și una pentru 3 voci egale.

Compozițiile sale armonioase s-au bucurat și se bucură de mare cinste în repertoriile multor coruri din țară și chiar din străinătate. Așa de pildă, imnul heruvic, în Re major s-a cîntat în Capela Sinodală din Moscova în 1898 și face încă parte din repertoriul celor mai multe coruri bisericești din Leningrad, Moscova, Kiev ș. a. La fel heruvicul în Do major, și alte compoziții. Ce să mai spunem de concertele sale La Nașterea Domnului, La Paști, Acum slobozește... La Riul Vavilonului și altele, ale căror acorduri, trec ca niște fiori prin inimile cucernice.

La noi în țară, aproape nu este biserică cu cor în care să nu fie o bucată de a lui G. Muzicescu, dacă nu întreaga Liturghie. La Sibiu, de exemplu, memoria lui G. Muzicescu s-a păstrat prin elevul său T. Popovici care l-a cinstit introducînd în repertoriul corului mitropolitan, „Răspunsurile Mari” și diferite concerte-chinonice, puțin adaptate. În Banat, l-a cinstit I. Vidu care a fost tot elevul său.

Meritul lui în ce privește valoarea compozițiilor sale cum și a armonizării melodiilor bisericești îl arată un ziar francez „Figaro”, care în 30 Mai 1896 publică o favorabilă recenzie.

Astfel G. Muzicescu a intrat în inima tuturor iubitorilor de muzică. El a iubit poporul pentru muzica sa și tot așa a iubit Biserica cu melodiile sale și cu aceeași inimă l-a prelucrat.

Pr. I. Popescu

Celce lucrează pămîntul lui se va îndestula de piine, iar celce umblă după lucruri de nimic se va sătura de sărăcie.

Prov. 2 7, 19.

Cine nu muncește nici să nu mănînce... (iar celorce) umblă fără rîndulală le poruncim ca lucrînd în lîniște să-și mănînce piinea lor.

II. Tes. 3, 10—12.

Sfințiri de biserici în 1952-1953, în eparhia Oradei

Ritualul marelui al sfințirii bisericilor, pre cum și importanța excepțională a clădirii unei biserici, sau a reînnoirii ei, fac din datele sfințirii bisericilor evenimente bisericești.

În Eparhia Oradei (care cuprinde două regiuni, Oradea și Baia Mare) anii 1952 și 1953 înscriu o serie foarte bogată de sfințiri de biserici noi, de biserici reînnoite și de biserici pictate acum.

În 1952 au fost sfințite (tirnosite) de P. S. Sa Episcopul Valerian Zaharia al Oradei următoarele biserici noi:

1. Bucium (Protoieria Beiuș).
2. Peștera (Protoieria Aleșd).
3. Cibeiu (Șimleul Silvaniei).
4. Oradea (cartierul VII).

Au fost binecuvîntate trei biserici reînnoite

1. Almașul Mic (Protoieria Marghita).
2. Boiu-Ghiorac (Protoieria Salonta).
3. Simbăta (Protoieria Beiuș).

Aceste trei biserici au fost binecuvîntate de preoți delegați de P. S. Sa.

În anul 1953 au fost sfințite de P. S. Sa Episcopul Valerian Zaharia bisericile reînnoite și pictate din nou:

1. Valea Roșie (Protoieria Baia Mare).
2. Sebeșa (Protoieria Baia Mare).
3. Satu Mare.
4. Săbolci (Oradea).
5. Catedrala Sfintei Adormiri (Biserica cu lună) din Oradea.

Ortodocșii vechi și reveniți, înfrății în entuziasmul credinței, au avut bucurii duhovnicești, căci iubind podoaba casei Domnului, au reușit să aibă lăcașuri frumoase de închinare.

P. S. Sa a adresat vechilor ortodocși și reveniților cuvinte de învățătură. Le-a arătat marea bucurie că nu mai este vrajbă, că în toată Transilvania bisericile românești sunt de cincăni ani iarăși una, cum au fost veacuri în șir. Aceste cuvîntări duhovnicești ale înaltului Ierarh au avut un ecou puternic între credincioși.

Creșterea numărului bisericilor, împodobirea lor este încă o dovadă de deplină libertate religioasă în patria noastră. Statul nostru a dat ajutoare importante pentru ca să se poată construi sau reînnoi atîtea biserici timp de doi ani în Regiunile Oradea și Baia Mare. Numai pentru Biserica din Satu Mare statul a dat 53.000 lei.

Sfințirea grandioasei biserici revenite din Satu Mare a fost un praznic al reveniților, care în noul Sion ortodox au manifestat alături de preoții și credincioșii vechi ortodocși în spiritul bucuriei creștinești a unificării bisericești.

Tirnosirea catedralei ortodoxe vechi din Oradea a fost un eveniment în viața Eparhiei. Catedrala, a cărei piatră fundamentală s-a pus în 9 Noiembrie 1784 și a fost sfințită mai întâi în 11 Iunie 1832 de episcopul Maxim Manuilovici al Virșetului, a fost acum împodobită cu pictură nouă. O privești cu drag, căci fondul ei albastru este odihnitor și foarte îndicat spre a-ți înălța cugetul spre zările albastre ale infinitului.

Praznicile dela Satu Mare și dela Oradea sunt momente istorice, în viața bisericească a acestui colț de țară.

Cu aceste acte mărețe se încheie anul 1953 în viața Eparhiei de Oradea.

Iosif E. Naghiu

Păstoriți turma lui Dumnezeu, care vi s-a încredințat, veghînd asupra ei, nu cu silnicie, ci de voie bună, după Dumnezeu, nu pentru câștig urît ci din dragoste, nu ca stăpîni ai păstoririi, ci pilde făcîndu-vă turmei.

I Petru 5, 2—3.